

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

i Særdeleshed inde paa Haandværkernes Forhold, og det ærede Medlem Hr. Rager vilde i Særdeleshed gerne have at vide, om jeg var indstillet paa snarest muligt at optage visse Forhandlinger med Haandværket for om muligt at kunne komme ind paa en Linie, der gav Mulighed for at yde mere Støtte end den, som det ærede Medlem Hr. Rager mente hidtil havde været ydet. Her skal jeg gerne sige, at der har allerede været visse Forhandlinger mellem Repræsentanter for Haandværket, Forhandlinger, som skal fortsættes og er nær forestaaende. Paa hvilken Maade vi i højere Grad skal kunne komme Haandværkerne i Møde, kan jeg ikke sige paa nuværende Tidspunkt. Men det, som har vanskeliggjort at komme igennem med noget flere Laanesager, end Tilfældet hidtil har været, har været Spørgsmaalet Sikkerhed. Om det skulde være muligt dér at slække og maaske ændre lidt paa Fremgangsmaaden, kan vi jo se paa, men jeg vil dog gerne, naar det ærede Medlem Hr. Rager betegner denne Administration af Haandværkerlaanene som en Embedsmandsinstitution, gøre opmærksom paa, at det er jo en ensidig Betragtning, idet Haandværkets Repræsentanter har Medindflydelse paa Administreringen af disse Laaneforhold, og jeg tror i al Almindelighed at kunne sige, at der har været fuld Overensstemmelse mellem disse Repræsentanter og Ministeriet om de anvendte Fremgangsmaader. Men, som sagt, Spørgsmaalet skal blive taget op til velvillig Behandling og Forhandling med Haandværket, og det skal ske, saa snart som det er muligt, det vil sige i den allernærmeste Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann var inde paa Spørgsmaalet om „Vølund“. Det er rigtigt, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager har peget paa, at jeg i Finansudvalgene, ikke blot Folketingets, men ogsaa Landstingets Finansudvalg, har gjort Rede for de i Forbindelse med dette Spørgsmaal staaende Omstændigheder. Det, det drejede sig om, var i Virkeligheden dette: paa bedst mulig Maade at sikre Statens økonomiske Interesser, og jeg vil gaa ud fra, at man i dette høje Ting er fuldkommen indforstaaet med, at det bør gøres. Men i øvrigt tror jeg, at selve Vølund-Spørgsmaalet bedre egner sig til en Forhandling, hvis en saadan ønskes, i det kommende Udvalg, og mindre til at trævles op her. I øvrigt vil jeg forsikre om, at der ligger ingen Bagtanker med Hensyn til at ville øve en særlig Indflydelse paa „Vølund“, saaledes at Virksomheden i urimelig Maade

skulde optræde som Konkurrent til den øvrige Jernindustri.

Over for de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremkom med, om, at Industrien er et valutaforbrygende Erhverv, medens Landbruget alene skulde være valutaskabende, maa jeg bestemt hævde, at dette er en overordentlig ensidig Betragtning, en ganske uholdbar Betragtning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Omraader, men kun pege paa, at Landbruget jo i allerhøjeste Grad til sin Produktion anvender Valuta til Indkøb af Korn, Foderstoffer, Gødning m. v. Endvidere vil jeg sige, at man har ikke Lov til at betegne dansk Industri som et unaturligt Erhverv. Det er tværtimod et naturligt Erhverv for vort Land, og vi maa kun haabe, at den i stigende Grad maa kunne udvikle sig. Jeg vil blandt andet gerne spørge om, hvorledes det havde maattet gaa i disse vanskelige Tider, om ikke Industrien havde kunnet give Beskæftigelse til den Del af Befolkningen, som blev gjort ledig gennem Landbrugskrisen.

Over for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkning om Dumping, og at der ved de Foranstaltninger, som dette Lovforslag forudsætter, skulde være Tale om Dumping over for Udlandet, vil jeg for det første sige, at det er jo meget svært at afgøre, hvad Dumping egentlig er. Og paa den anden Side maa jeg bestemt hævde, at vi i Danmark efter min Formening er overordentlig tilbageholdende baade med Hensyn til at yde direkte Støtte til vor Industri og ogsaa med Hensyn til paa anden Maade at yde Subsidier; dér er man i Virkeligheden i Udlandet langt længere fremme, og i Virkeligheden medvirker det efter min Formening paa mange Maader til at skabe Dumping over for os.

Jensen-Broby: Jeg har først nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Det ærede Medlem kom med et Par Udtalelser, som jeg synes fortjener at slaas godt fast, for det første den, at Valutaloven nu er til Skade for Industrien, fordi den skaffer den dyre Raastoffer. Det glædede mig, at de Konservative har opdaget det; jeg beklager kun, at det er saa sent, de har opdaget det, for ellers var vi kanske ikke kommet saa langt frem i Retning af Valutarestriktioner, som vi er kommet.

Der er en anden Ting, jeg gerne vil sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Det angaar det Spørgsmaal, han rejste med Hensyn til „Vølund“. Jeg tror jo ikke, at